



↓ **Megosztás** ↓

## Alkotmányos jogfosztás, avagy a respublica-gyilkos jogállam

„**Jogállamban a pénz a fegyver.**”

(József Attila)

Már egy ideje – az ellenzéki pártoktól kiindulva – markáns néphülyítés folyik, miszerint a kormány megpuccsolta a régi Alkotmányt, az Alaptörvény pedig érvénytelen. Szó szerint „*alkotmányos puccs*”-ról beszélnek, holott már maga a szókapcsolat is fogalmilag kizárt. Akik ezt a sületlenséget hirdetik, sőt mi több: a közösségi médiában erőteljesen terjesztik, arra játszanak, hogy a magyar polgár nem tud olvasni, nem is akar olvasni, de ha akarna is, mindegy az neki: úgysem képes értelmezni sem az olvasott szöveget, sem a saját helyzetét.

A régi Alkotmány alábbiakban idézett szakaszait\* NEM a FIDESZ-KDNP-kormány lopta be a régi Alkotmányba, hogy ezzel visszaélve megalkothassa a saját szája íze szerinti új alkotmányát: az Alaptörvényt. Ezek a szakaszok a rendszerváltás óta ott voltak a régi Alkotmányban, mely régi Alkotmányban tehát **szó sem volt arról**,

- hogy a hazánk neve nem lehet „Magyarország”, hanem csak „Magyar Köztársaság” (sőt: a preambuluma “Magyarország”-nak nevezi!);
- hogy a régi Alkotmány örökéletű, nem lehet hatályon kívül helyezni (sőt: éppen ellenkezőleg!);
- hogy nem lehet egészen új alkotmányt elfogadni (sőt: éppen ellenkezőleg!);
- hogy az új alkotmány megalkotásához a parlamenti pártok konszenzusa szükségesetiek (sőt: elegendő a kétharmad!);
- hogy az alkotmányt csak népszavazással lehet megváltoztatni (sőt: kimondottan ellenkezőleg!);
- hogy új alkotmányt csak népszavazással lehet alkotni, ill. az új alkotmányt népszavazással szükségesetiek elfogadni vagy szentesíteni (sőt: kimondottan ellenkezőleg!).

Közismert, hogy a régi Alkotmány ab ovo illegitim, mivel illegitim országgyűlés fogadta el a hazánkat leigázó Szovjetunió parancsára, majd a szovjet szuronyok oltalmában illegitim módregnáló Kádár-rezsim módosította kedve szerint. Közismert az is, hogy a rendszerváltáskor ezt az illegitim kommunista Alkotmányt módosították, s lényegét tekintve ez a módosított alkotmány – bár itt-ott némi újabb módosításokkal – volt hatályos az Alaptörvény hatályba lépése előtt. Ha ezt a régi Alkotmányt tekintjük alapnak, megállapíthatjuk, hogy nemcsak az eredeti kommunista Alkotmány, hanem a rendszerváltáskori módosítása is antidemokratikus, jogellenes és illegitim volt,

a módosítások kitalálmányozói a világon senkitől sem kaptak erre felhatalmazást, nemhogy a néptől. Egy senki által meg nem választott önjelölt társaság egyszer csak kijelentette magáról, hogy ő lenne az Ellenzéki Kerekasztal, s mint ilyen kvázi alkotmányozó nemzetgyűlésfélének tartotta magát. Az akkori kommunista állampárttal megegyezve és kiegyezve – a nép feje fölött, a nép megkérdezése nélkül – saját kedvére, saját önös érdekei szerint módosította a kommunista Alkotmányt, majd ezt a módosított Alkotmányt az állampárti parlament elfogadta, s a kommunista hatalom [nyomban ki is hirdette](#). Hogy ne legyen visszaút. Tehát még csak nem is a rendszerváltás első szabad parlamentje hajtotta végre a módosításokat, hanem egy parlamenten kívüli szűkkörű társaság, s a módosításokat szintúgy nem az első szabadon választott parlament fogadta el, hanem a (látszólag) bukott rezsim parlamentje. Ha valakik megpuccsolták az alkotmányt, hát éppen ők – ha valami alkotmányos puccs volt a javából, hát éppen ez.

Nos: mi ebben a demokrácia?

Mi ebben a *res publica*: a közös ügy?

Mi ebben az annyira védendő?

Az illegitim szűkkörű társaság által módosított régi Alkotmány lényegében kizárta a népszavazást az alkotmány ügyében, s kimondottan lehetővé tette, hogy a kétharmadot szerzett párt(koalíció) azt tegye az alkotmánnyal, amit csak akar, hovatovább szinte előírta, hogy új alkotmányt alkosson. Vagyis nemcsak nyitva hagyta, hanem kifejezetten tágra nyitotta a kapukat (a burkolt antidemokrácia helyett) a nyíltan antidemokratikus hatalomgyakorlás előtt.

Az illegitim szűkkörű társaság jogellenes és demokráciaellenes alkotmánymódosításához képest a kormányfrakció új alkotmánya egyértelműen jogszerű. Demokratikusnak nem demokratikus – de hát maga a rendszer, [az igazságtalan struktúra](#) az, ami nem demokratikus.

Az Alaptörvény elfogadásakor az országgyűlésnek 385 tagja volt, ebből 262 képviselő fogadta el az Alaptörvényt, azaz nyilvánvalóan a képviselők több mint kétharmada (egészen pontosan: 68,05%):

T/2627	Magyarország Alaptörvénye		Ágh Péter (Fidesz) Dr. Aradszki András (KDNP)					önálló indítvány elfogadása			
	Frakció	Igen	Nem	Tartózk.	Ig. távol	Nem szavazott	Össz.				
Fidesz	<a href="#">224</a>	100%	0	0%	0	0%	0	0%	<a href="#">1</a>	0%	<a href="#">225</a>
MSZP	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	<a href="#">58</a>	100%	<a href="#">58</a>
Jobbik	0	0%	<a href="#">42</a>	91%	0	0%	<a href="#">1</a>	2%	<a href="#">3</a>	7%	<a href="#">46</a>
KDNP	<a href="#">37</a>	100%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	<a href="#">37</a>
LMP	0	0%	0	0%	0	0%	<a href="#">2</a>	13%	<a href="#">13</a>	87%	<a href="#">15</a>
független	<a href="#">1</a>	25%	<a href="#">2</a>	50%	<a href="#">1</a>	25%	0	0%	0	0%	<a href="#">4</a>
Összesen	<a href="#">262</a>	68%	<a href="#">44</a>	11%	<a href="#">1</a>	0%	<a href="#">3</a>	1%	<a href="#">75</a>	19%	385

Következően az Alaptörvény abszolúte törvényes, a jogállamiság talaján áll, legitim, s abszolúte befolyásolhatatlan. Hogy ez így lehessen, a rendszerváltó pártok közösen – ún. konszenzussal – találmányozták ki a rendszerváltás pillanatában, majd tartották életben két hosszú évtizeden át, egészen a FIDESZ-KDNP 2010-es hatalomra kerüléséig. Mivel a cél az volt, hogy a nép soha – de soha! – bele ne szólhasson. Mármint a saját alkotmányába, a saját életébe, a saját sorsába sohase szólhasson bele. Maga a NÉP. Mivel a párttagok még az 1%-át sem teszik ki a választópolgároknak, a cél az volt – s az is maradt –, hogy a választópolgárok 99%-a ki legyen zárva mind a hatalomból, mind az alkotmányozás lehetőségéből. Alkotmányosan, törvényesen, jogállami talajon.

Akkor most mit akarnak az ellenzéki pártok ezzel az alkotmány-mizériával? Bizony ugyanazt akarják, mint ami a rendszerváltáskor történt: megint egy szűkkörű önjelölt társaság akarja magát alkotmányozó nemzetgyűlésnek tekinteni, s a nép helyett akar megint antidemokratikus és illegitim módon alkotmányozni. Gondolják: hogyha a nép egyszer már bevette, s szó nélkül tűrte a jogai lábbal tiprását, ismét beveszi és ismét túrni fogja. Mert fixa ideájuk, hogy a nép eszetlen, semmit sem ért, semmire sem képes. Bizony nem azt akarják, hogy a nép írja meg és fogadja el a saját alkotmányát, hanem egyértelműen azt, hogy a FIDESZ-KDNP helyett *ők* írhasanak nekünk egy újabb alkotmányt, amelyet majd kötelező lesz *nekünk* betartani.

Csakhogy: mivel egyik ellenzéki pártnak sincs esélye kétharmados többségre jutni (de még az összes ellenzéki pártnak együtt sem), törvényesen, jogállami keretek között ez most nem valósítható meg – a jogállamot, a törvényeket, az alkotmányt ugyanis kizárólag csak a forradalmak tudják és merik átlépni, mivelhogy a forradalmak szükségképpen alkotmánysértők. Biztatnak is bennünket holmi rendszerváltó forradalomra erősen.

Csináljunk forradalmat – mi, a nép –, ahogy az ellenzéki pártokraták elvárják tőlünk?

Végül is? Miért is ne? A forradalom szép dolog, romantikus, lelkesítő, egyszerűen imádni való. Jó lenne mondogatni: „*Hatalmas kezdesz lenni végre, nép!*” Mi ugyan nem vagyunk semmi jónak elrontói!

De csináljunk forradalmat – mi, a nép – pusztán azért, hogy az ellenzéki pártokraták alkotmányozhassanak helyettünk, hogy alkotmányos puccsot hajthassanak végre? Hogy a régi uraink helyett új uraink legyenek? Megéri ezért fölkelni a fotelból?

[Meg aztán: ha már nekikezdünk, nem volna üdvösebb, ha nem az ellenzéki pártokraták érdekében, hanem a saját érdekünkben csinálnánk azt a szép forradalmat?](#)

\*\*\*

[Csak szólunk: Jelenleg Magyarország államformája köztársaság — mármint hivatalosan. Az Alaptörvény szerint. Az Alaptörvény módosításához a parlamenti képviselők kétharmada szükségeltetik. A kormánynak megvan a kétharmada. Miből tart az államformát monarchiára módosítani? Ez is abszolúte törvényes lenne, abszolúte a jogállam talaján állna. A korona is kéznél van: éppen ott van a Parlamentben. Hogy ez lehetetlen? Ugyan már! [Magyarország legalább 2012 óta kristálytisztá monarchia](#) – mégpedig nem alkotmányos, hanem abszolút monarchia, annak is inkább a despotikus variánsa. Egy ilyen lépéssel csak hivatalossá tennék, ami egyébként is igaz, s

amit egyébként is mindenki tud. Meg aztán minek is hazudni magunknak? Főként egy alaptörvényben? Róma is azt hazudta magának, hogy köztársaság: Augustus korától kezdve cca. 310 esztendőn át. Egészen addig hazudta magának, míg el nem jött egy őszintébb monarcha, s ki nem mondta azt, amit egyébként 310 év óta mindenki pontosan tudott: »nem holmi első polgár – princeps – vagyok én, hanem dominus«. Mai szóval mondva: »nem holmi első miniszter – prime minister – vagyok én, hanem Úr«. De a mi „első elöljáró”-nk nem fog várni az igazság kimondásával 310 évet...]



*Jon Feinstein: Et tu, Brute?*

\*\*\*\*\*

Íme a régi Alkotmány idevágó szakaszai:

1949. évi XX. törvény a Magyar Köztársaság Alkotmánya<sup>1</sup>

(Preambulum) A többpártrendszert, a parlamenti demokráciát és a szociális piacgazdaságot megvalósító jogállamba való békés politikai átmenet elősegítése érdekében az Országgyűlés — hazánk új Alkotmányának elfogadásáig — Magyarország Alkotmányának szövegét a következők szerint állapítja meg:

2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus **jogállam**, amelyben a polgári demokrácia és a demokratikus szocializmus értékei egyaránt érvényesülnek

(a módosító 1990. évi XL. törvény. 1. §-a kivette a második tagomdatot: “*amelyben a polgári demokrácia és a demokratikus szocializmus értékei egyaránt érvényesülnek*”).

(2) A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást **választott képviselői útján**, valamint közvetlenül gyakorolja.

19. § (1) A Magyar Köztársaság legfelsőbb államhatalmi és **népképviselői szerve az Országgyűlés**.

(2) Az Országgyűlés a népszuverenitásból eredő jogait gyakorolva biztosítja a társadalom alkotmányos rendjét, meghatározza a kormányzás szervezetét, irányát és feltételeit.

(3) E jogkörében az Országgyűlés

**a) megalkotja a Magyar Köztársaság Alkotmányát;**

24. § (1) Az Országgyűlés akkor határozatképes, ha a képviselőknek több, mint a fele jelen van.

(2) Az Országgyűlés a határozatait a jelenlévő képviselők több mint a felének szavazatával hozza.

(3) Az Alkotmány megváltoztatásához, valamint az Alkotmányban meghatározott egyes döntések meghozatalához **az országgyűlési képviselők kétharmadának a szavazata szükséges**.

77. § (2) Az Alkotmány és az alkotmányos jogszabályok a társadalom valamennyi szervezetére, minden állami szervre és állampolgárra **kötelezőek**

(a módosító 2002. évi LXI. törvény 11. § (4) f) pontja óta a “*a társadalom valamennyi szervezetére, minden állami szervre és állampolgárra*” helyett: „*mindenkire*”).

Alkotmány — Dokumentumtár

*Nem tetszik? Nekünk sem. Pedig ez az igazság, a többi csak púder..*

\*\*\*\*\*

**Avagy virág vagy te?**

Help Hungary **Please** Help Us

↑ **Tartalom** ↑